

Nagykovácsi körtúra - 2024.05.11.

Szombat reggel gyülekeztünk a szokott buszmegállóban, hogy elinduljunk az év első túrájára! Sajnos a létszám nem lett túl nagy, csak kisbuszos kirándulás lett, mivel sokan sérültek épp, vagy családi ünnepet tartottak!

Mivel az úticélunkhoz autópályán vezetett az út, így nem kellett annyira korán kelni. Budakeszitől a Húvösvölgyön át Nagykovácsiig vadregényes utak és települések váltották egymást! Egy újonnan épült bevásárlóközpontnál szálltunk le, majd miután mindenki elintézte minden olyat, amit akart, el is indultunk. Már a házak között lassan megkezdődött az emelkedés, ami végül már elég komoly emelkedő lett! Az utca vége egyenesen a túraútvonalba torkollik, így lehetetlen eltéveszteni! Hol ösvényen, hol lépcsőkön haladva mentünk az erdőben felfelé. Emitt-amott ki lehetett látni, hogy milyen magasán járunk, de valahogy nehéz volt érzékelni, nem is tűnt annyira megerőltetőnek, pedig több mint 300 m szintkülönbséget másztunk meg rögtön az elején! Az erdőből a kopár hegytetőre a Nagy-Szénásra (557m) értünk, ahol tényleg bámulatos panoráma fogadott minket. Mögöttünk Nagykovácsi, szemben Solymár, Budajenő és Piliscsaba terült el, de nagyjából 30-40 km-re ellátni, úgyhogy felsorolni is nehéz a településeket, hegyeket...!

Tovább indultunk a hegytetőn, gyönyörű virágok között, szinte mindenfelé hajladozott a szélben az árvalányhaj! A kopasz hegytető után nagyon változatos tájon, erdőközön és kisebb tisztásokon folytattuk utunkat. Egy rövidebb, spontán pihenőt tartottunk egy pár érdekesen nőtt fenyő alatt. Majd ismét útra keltünk, főként erdős részeken haladva, még egyelőre elég magasán, addig, amíg el nem értük az oda és visszaút közös szakaszát. Helyenként kiláttunk a lombok közül, és csodálhattuk a panorámát. Az egyik kilátópontról jól szemügyre vettük a túloldalon látszó Meszes-hegyet (381m), túránk utolsó csúcsát. Utunk ekkor már inkább lefelé vezetett, nagyjából a 16 km-es táv felénél volt a túra legalacsonyabb pontja. Ekkor még nem sejtettük, hogy mi is vár minket! Azt tudtam, hogy ezután egy meredek emelkedő vezet a Meszes-hegyre, de nem sejtettem, hogy ennyire meredek lesz! Ha páran lassan is, és több pihenővel is, de mindenki felért! Elvileg ki lehet hagyni, mert ez nem a túraút része, de mindenki azt mondta, velem együtt, hogy ne hagyjátok ki! Itt tényleg körpanoráma fogad! A Visegrádi-hegység, a Pilis, a párszáz méterre lévő fehér domboldalak, a távolban a Gerecse, a tetején az adótorony. Utóbbi kb. 40 km-re van!

A visszaúton szintén szép kis tisztásokon, kis erdőközön vezetett az út, enyhébb emelkedőkkel, széles kavicsos úton. Az út egyenesen Nagykovácsi központjába visz, ahol van minden, ami kell! Ettünk, ittunk, fagyiztunk, és még egy kis plusz program is belefért, mivel egész időben visszaértünk! A Meszes-hegyről tökéletesen ráláttunk Perbálra, Tökre és Tinnyére, így kihagyhatatlan volt a visszaúton az Üvegtigris büfé felkeresése!

Összefoglalva, ez egy nagyon szép túra volt, pár nagyobb emelkedőt leszámítva, pontosabban azzal együtt is, szerintem simán teljesíthető! Aki nem bírja, egy része kerékpárral is bejárható, most jelölnek ki még újabb szakaszokat is! A panoráma pazar, ismét bebizonyítja, hogy nem kell több ezer méter magasra menni, hogy az ember a világ tetején érezze magát! Illetve nagyon változatos a túra útvonala, ami nekem kimondottan tetszett! Felváltva erők, cserjések, vadvirágos rétek, kopasz hegytetők! Gyönyörű!

Pálfi László